

COLUMN – Zaterdag Live 19 november 2019 - Columnist: Gerard Verspuij

Vakmensen hebben en maken de toekomst

We gaan vandaag maar eens terug in de tijd. Daar leren we veel van. Dat leren we allemaal op school. Het zegt veel over de toekomst.

In de Gouden Eeuw denken we als eersten aan Vermeer, Rembrandt en Hals. Of aan de wevers, de lakenmeesters, de schepenbouwers, etc. Wat te denken van de vorming van de gildes daarvoor. Met het erkende vakmanschap van de gezellen en leermeesters. Of wat dichterbij, van de dwazen in de vorm van keizers en regeringsleiders, die zin hadden in een oorlogje van een week en die 4 jaar verschrikkelijk was: De Eerste Wereldoorlog.

Die vakmensen van het land trok, zodat de mensen honger kregen, want terwijl ze in de loopgraven bevelen moesten uitvoeren van hoogopgeleide mensen, bleef het akkerland onbebouwd. Voeding komt vanuit de grond, niet vanuit de hoogte.

Elke ochtend weer zijn vaklui in de bouw aan de slag om iets te doen aan de woningnood. Of in de nacht in het ziekenhuis wordt eerste hulp verleend door bewogen vakmensen. En wie geven vakkundige aandacht als je auto onderhoud nodig heeft? Wie zorgen ervoor, dat de paprika's vakkundig zijn verbouwd en verpakt en wel binnen 8 uur op de Engelse borden liggen? Juist, logistieke uitvoerders.

Kijk nu even om je heen. Hier bij RTV Discus: de cameraman, de man van de techniek, de gespreksleider, de gastvrouw, allemaal mensen die een belangrijke taak uitvoeren. Doeners en denkers tegelijk.

In ons parlement zitten allemaal hoogopgeleide mensen. Hoogdravend praten hebben ze wel geleerd. Ze gebruiken een taal die voorkomt, dat buitenstaanders het nog begrijpen. Gebakken lucht zou de vakman zeggen, die zorgt voor droge en goed begaanbare straten, onze aardbolstoffeerder of ook wel stratenmakers genoemd.

Wie is er nu echt belangrijk? Wie mis je nu echt als hij of zij niet het werk doet? Rutte? Of de zoveelste beleidsmedewerker, die een stuk schrijft over wat anderen moeten doen, het vergadercircuit ingetrokken wordt en moet coördineren, delibereren, filosoferen, interrumpen?

De politiemant, die beschermt, die ruzies sust; we zien uit naar zijn komst!

Beeldend was de vertoning van hoogopgeleide Engelse Lagerhuisleden met op de achtergrond van de verslaggever een rijdende Engelse metro. Wat een duidelijk beeld van wie er echt toe doet.

De rode draad is duidelijk. De vakmensen maken het verschil.

En vakmensen hebben allen de combinatie gemaakt van leren en doen. En wat maakt een mens gelukkiger dan zijn en haar talenten inzetten. Ouders hebben het beste met hun kinderen voor. Maak ze gelukkig.

Laat ze vakman of vakvrouw worden. Dan ben je en geleerd en trots op wat je kunt.

Vmbo's moeten daar goed op aansluiten. Zorg voor algemene en bruikbare kennis voor het leven: lezen, schrijven, zelfstandig denken en spreken in het openbaar, Nederlands en Engels. Dat is de basis voor een goed leven. Dat wat ouders voor hun kinderen willen.

Het MBO moet dan wel echte vakken leren. De ICT-opleving van Mondriaan is al jaren onder de maat. Dan neem je je vak niet serieus.

Het is al zo lang een plan en ga dat nu eens eindelijk doen, maak er de ambachtsschool van. Dan krijgen we weer echte gezellen. En werkgevers gaan verplicht leerwerkplaatsen oprichten, niet pas als er een tekort dreigt aan personeel. Dan ben je niet bezig met je vak.

Blijven leren is voor iedereen een vereiste. De veranderingen gaan snel. Laat de hoog opgeleide beleidsmakers maar praten en doen. Ze staan vanzelf buitenspel.

Terwijl er om orde wordt geschreeuwd, houdt de vakman in de metro in alle rust de metro en de vooruitgang in beweging. Kortom leer een echt vak en je blijft aan de bak.

Een slimme vmbo-er is op zijn toekomst voorbereid.